

Iveta Kovářová: Petr Stančík: Mlýn na mumie – komplexní narativní analýza.

Posudek školitele

Prof. PhDr. Tomáš Kubíček, Ph.D.

Román Petra Stančíka je vnímán jako jeden z výrazných příspěvků postmoderní literatury, která v rámci ludické strategie mísí žánry i literární roviny, využívá intertextuální postupy, zakládá nový typ intelektuální hry, v níž se aktivuje u čtenáře typ zážitku, který je založen na fabulační a narativní rozkoši poetiky naschválů. Právě proto se stalo analytickým cílem této práce rozplést prostřednictvím studia narativních postupů klubko vyprávěcích strategií a nahlédnout pod povrch spletitých dějů a odboček.

Práce se systematicky zaměřila na rovinu příběhu a rovinu vyprávění a zkoumala způsob výstavby fikčního světa prostřednictvím pojmů, událost, postava prostor, vypravěč a čas. V závěru se pak pokusila formou syntézy předchozích zjištění určit modelového čtenáře Stančíkova textu.

Iveta Kovářová svoji práci dosvědčuje, že se jí podařilo ovládnout instrumentář narativní analýzy a dokáže jej používat vědomě a účelně. Důsledkem jejího pozorování je kupříkladu zjištění fikčního světa v jeho dvou liniích, které zakládají jeho hybridní specifičnost. Ukázalo se pak, že Stančík velmi důmyslně buduje tyto narativní linie, které na rovině událostí spojuje s dvěma různými skupinami postav. Rovněž se pak prostřednictvím analýz podařilo doložit, že hernost a plastičnost Stančíkova vyprávění spočívá na využívání snad všech dostupných narativních postupů, které souvisejí s vypravěčskou maskou - ale především na porušování jejich tradičních funkcí (či obsahů). Žánrově se pak román, díky analýze, ukázal jako hybridní spleť populárních žánrů – detektivní román, román noir, hororový příběh, historický román, ale i kuchařka – které však důsledně a opakovaně ironizuje či jejichž pravidla subverzivně porušuje (zpochybňuje princip věrohodnosti autentifikační masky historického románu, popírá detektivní žánr, neboť zločin nejenom že není vyřešen, ale vlastně nakonec ani nikoho nezajímá, ale ani kuchařské recepty není možné úspěšně realizovat v důsledku voly ingrediencí, které jsou nedostupné například proto, že jejich domovem je ona ireálná část hybridního světa Stančíkova románu. Výsledkem je i zvláštní postavení Stančíkova textu ve vertikálním modelu literatury – ačkoliv tedy žánrová schémata jej bezpečně kladou do roviny nízké či populární, jejich zcizením míří do vyššího patra literárního provozu - a tam v důsledku konstruuje i svého modelového čtenáře.

Práce Ivety Kovářové je poctivým vyrovnáním se s jednou produktivní analytickou metodou a současně doložením jejího potenciálu pro interpretaci složitých postmoderních textů. Přesvědčuje svoji systematickostí a neodbíhavostí. Z toho důvodu doporučuji tuto práci k obhajobě, o jejímž úspěchu jsem přesvědčen.

Prof. PhDr. Tomáš Kubíček, Ph.D.